

प्रो ऽनृचो ऽफलः ॥ M. 2, 138. तस्याफलाः क्रियाः 234. 3, 56. सु०. 4, 7, 9.
— b) entmannt, castrirt: शक्रः R. 4, 49, 1. मेघान् 11. — 2) m. N. einer Pflanze, *Tamari indica* (सावुका), ÇABDAK. im ÇKDR. — 3) f. ०ला N. zweier Pflanzen: a) *Aloe indica* Royle, eine Staude, die keine Früchte trägt; vgl. घृतकुमारी. — b) angeblich *Flacourtia cataphracta* Roxb. (भूम्यामलकी), ein Baum mit angenehmen Früchten, ÇABDAK. im ÇKDR.; vgl. ताली.

अफेन (3. अ + फेन) 1) adj. f. आ schaumlos M. 2, 61. — 2) n. *Optium* RIGAN. im ÇKDR. Unter dem Synonym अक्रिफेनक wird sowohl dieses als auch unser Wort mit णा geschrieben; dagegen erscheint निफेन sowohl u. अफेन als auch an seinem Orte mit न. Das Wort in dieser Bedeutung ist wohl ein entlehntes.

अफारम् eine andere Schreibart für अफारम् P. 8, 4, 48. Vārt. 3, Sch.

अव् s. अन्व.

अवद्ध (3. अ + वद्ध) adj. ungebunden, ungereimt, sinnlos AK. 1, 1, 5, 21. H. 267. वद्धवद्धप्रलापिनः N. 26, 16.

अवद्धक von und = अवद्ध ÇABDAR. im ÇKDR.

अवद्धमुख (अवद्ध + मुख) adj. ungebundenes Mundes, geschwätzig, eine böse Zunge habend AK. 3, 1, 36. H. 331.

अवधा f. Segment der Basis eines Dreiecks COLEBR. Alg. 70. = आ-वाधा = अववाधा.

अवधिर् (3. अ + धि) adj. nicht taub RV. 8, 43, 7.

1. अवध्य (3. अ + वध्य von वध्य) = अवद्ध H. an. 3, 476. MED. j. 68.

2. अवध्य (3. अ + वध्य von वध्य = वध्य) s. अवध्य.

अवन्धक (3. अ + वन्धक) m. N. pr. अवन्धकाः die Nachkommen des Abandhaka gaṇa उपकादि.

अवन्धनं (3. अ + वन्ध) adj. ohne Band, ledig: वत्सः RV. 3, 33, 6.

अवन्धु (3. अ + वन्ध) adj. ohne Verwandtschaft, ohne Genossen: वयं हि त्वा वन्धुमत्तमवन्धवो विप्रास इन्द्र येमिम् RV. 8, 21, 4. 1, 53, 9. AV. 6, 122, 2.

अवन्धुकृत् (3. अ + वन्धु-कृत्) adj. Mangel an Genossen verursachend: उतो अस्यवन्धुकृडतो असि नु जीमिकृत् AV. 4, 19, 1.

अवन्ध्य (3. अ + वन्ध) adj. f. आ fruchttragend (eig. und übertr.) AK. 2, 4, 4, 6. महीम् MEGH. 11, v. 1. अवन्ध्ययोः — नेत्रयोः VIKR. 10. वाणेन नकारयेतोः — अवन्ध्यपातेन 21. RAGH. 1, 86. ०व्रता KUMĀRAS. 3, 2. कर्मभिः RAGH. 16, 2. — Vgl. फलावन्ध्य.

अवन्ध्र (3. अ + वन्ध) adj. bandlos, auseinanderfallend, von einem Gefässe AV. 4, 16, 7.

1. अवल (3. अ + वल) n. Kraftlosigkeit, Schwäche: पुरुषाणां बलावलम् R. 4, 7, 12. अर्धबलावलम् den hohen und den niedrigen Stand des Preises M. 9, 329.

2. अवल (wie eben) 1) adj. f. आ kraftlos, schwach AV. 3, 19, 7. KHĀND. UP. 4, 4, 5. PĀNĪKAT. I, 387. BHART. 1, 10. — 2) m. a) N. einer Pflanze, *Craeva Roxburghii* R. Br. (वरुणावत्), ÇABDAK. im ÇKDR. — b) N. pr. eines Königs von Magadha VP. 463, N. 18. — 3) f. ०ला a) Frauenzimmer AK. 2, 6, 4, 2. H. 304. ÇRUT. 29. BHART. 1, 10 (doppelsinnig). MEGH. 2, 91. 97. अवलान्न ÇĀK. 78. RAGH. 9, 46. — b) N. einer der 10 Erden bei den Buddhisten Vāṇi zu H. 233; vgl. अवला.

अफल — अन्न

अवलधन्वन् (अवल + धन्) adj. dessen Bogen kraftlos ist AV. 3, 19, 7.

अवलाबल (3. अ + वल - अवल) frei von Kraft und Schwäche, ein Bein. Çiva's ÇIV.

अवलाम (3. अ + वल) adj. nicht zehrend AV. 8, 2, 18.

अवलीयम् (3. अ + वल) adj. schwächer ÇAT. BR. 1, 3, 2, 14. 6, 3, 7. 4, 1, 3, 1. 5, 4, 2, 15. 11, 1, 2, 24.

अवत्ये (von अवल) n. Schwäche, Krankheit ÇAT. BR. 3, 2, 4, 10. 6, 4, 29. 14, 7, 2, 1 (hier अ). = BRH. ĀR. UP. 4, 4, 1.

अवाध (von 3. अ + वाधा) 1) adj. a) nicht gequält, nicht gemartert: भयावाध von keiner Furcht gequält, unerschrocken N. 12, 77. — b) frei AK. 3, 2, 33. H. 1466. — 2) f. ०धा = अवधा WILS., aber अवाधा COLEBR. Alg. 70.

अवाधक (von अवधा) adj. f. आ ungehemmt, frei KATHIS. 26, 80.

अवाधित (3. अ + वध) adj. ungehemmt: दिवे दिवे सङ्गरि स्तववाधितः RV. 10, 92, 8.

अबालेन्दु (3. अ + वा० [बाल + इन्डु]) m. Vollmond RAGH. 6, 53.

1. अवाक्य (3. अ + वाक्य) adj. nicht äußerlich, innerlich: कर्णैरवाक्यैः (= अतःकर्णैः) RAGH. 14, 50.

2. अवाक्य (wie eben) adj. ohne Aeusseres (Gegens. अनतर): ब्रह्म ÇAT. BR. 14, 5, 5, 19. 6, 8, 8. 7, 3, 13. = BRH. ĀR. UP. 2, 5, 19. 3, 8, 8. 4, 5, 13.

अविन्ध्य (2. अ + इन्धन) adj. das Wasser zum Brennstoff habend: अविन्ध्यं वक्रिम् (= वडवायिम्) RAGH. 13, 14. Nach der SAṆDEHABHĀṢIKĀ im ÇKDR. m. und = वाडवायि.

अविभीवंस् (3. अ + वि०, part. perf. von भी) adj. furchtlos, getrost:

स्तवा अविभ्युषा कृदा RV. 9, 53, 2. 1, 11, 5. 6, 7.

अविभ्यत् (3. अ + वि०, part. praes. von भी) adj. furchtlos: पद्म दत्तस्य विभ्युषो अविभ्यदरेन्धयः शर्धत इन्द्र दस्युन् RV. 6, 23, 2.

अवुद्ध (3. अ + वुद्ध) adj. thöricht MBH. 12, 11263. 11317. 11326. Davon nom. abstr. ०त् 11299.

1. अवुद्धि (3. अ + वु०) f. Unvernunft, Unverstand, Thorheit: अवुद्धिं गतो राजा R. 4, 1, 23.

2. अवुद्धि (wie eben) adj. unvernünftig, thöricht M. 3, 104. Davon nom. abstr. ०ता = 1. अवुद्धि R. 5, 87, 24.

अवुध्य (3. अ + वुध्य) adj. unverständlich, thöricht BRH. ĀR. UP. 4, 4, 11. (ÇAT. BR. 14, 7, 2, 14. an der entspr. Stelle: अवुध्य).

अवुध्य (3. अ + वुध्य) adj. dass. ÇAT. BR. 14, 7, 2, 14. subst. Thor HIR. II, 23.

अवुध्य (3. अ + वु०) adj. bodenlos RV. 1, 24, 7.

अवुध्य (3. अ + वु०) adj. nicht zu wecken: अवुध्यमवुध्यमानं सुपुषाणम् (अकिम्) RV. 4, 19, 3.

अवुध्यमान (3. अ + वु०, part. praes. pass. von वुध्य) adj. ungeweckt:

अवुध्यमानाः पणयः ससत् RV. 1, 124, 10. 29, 3. 4, 19, 3 (s. u. अवुध्य).

अवोध (3. अ + वोध) m. Unverstand, Thorheit BHART. 3, 2. PRAB. 69, 15. 77, 9. 108, 16.

अवज्ज (3. अ + ज्ज) 1) adj. wassergeboren: स्वलज्जाः पत्तिषो ऽवज्जश्च HARIV. 232. अवज्जममयं चैव M. 3, 112. अवज्जेषु चैव रत्नेषु सर्वेष्वमयेषु च 8, 100. HARIV. 1526. Vgl. अवज्जा. — 2) m. a) Muschel AK. 3, 4, 34. m. n. H. an. 2, 66. MED. ६. 3. Suçr. 2, 496, 6. — b) Mond AK. 1, 1, 2, 16. 3, 4, 2, 34. H. 103. an. 2, 66. MED. ६. 3. — c) N. eines Baumes, *Barringtonia acutan-*